

Arrest

nr. 74 181 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 16 september 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 10 oktober 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 11 oktober 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russisch staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Vyardy in de regio Shatoy (Tsjetsjenië) en daar ook woonachtig. Op nieuwjaar 2008-2009 krijgt uw neef I.(...) A.(...) in Grozny ruzie met een zekere M.(...), een politieagent uit Gudermes. Uiteindelijk vermoordt uw neef de man, volgens u per ongeluk. De familie van het slachtoffer spreekt daarop een bloedwraak uit tegenover uw familie. Aangezien u het oudste mannelijke lid van de familie bent, vreest u voor uw leven. In juli 2009 wordt u van thuis meegenomen door gemaskerde mannen naar de ROVD van Shatoy. Daar wordt u beschuldigd van hulp aan rebellen. U zou hen voedsel bezorgd hebben. Volgens u heeft de familie van de vermoorde agent opdracht gegeven om u op te pakken. Na twee dagen wordt u door uw familieleden vrijgekocht. In augustus 2009 wordt u voor een tweede keer meegenomen door gemaskerde mannen en naar de ROVD van Shatoy gebracht. De mannen willen weten waar uw neef I.(...) zich bevindt. Ze zoeken hem wegens de moord op de agent en u wordt bedreigd. Na protest van uw familie wordt u vrijgelaten. Na uw vrijlating gaat u af en toe werken in Nazran (Ingoesjetië). Uiteindelijk verlaat u Tsjetsjenië via Grozny in september 2009; uw neef brengt u naar Khasavyurt (Dagestan). Daar neemt u de bus naar Moskou. De rit Moskou-België legt u af met een auto. U komt midden september aan in België waar u op 16 september 2009 een asielaanvraag indient. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw origineel intern Russisch paspoort, een kopie van uw rijbewijs, uw originele geboorteakte, uw origineel diploma, een kopie van een Russisch medisch attest en een origineel Belgisch medisch attest.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Bij een eventuele terugkeer naar uw land vreest u voor uw leven wegens de moord die uw neef I.(...) zou gepleegd hebben; meer bepaald vreest u de familie van het slachtoffer en de Tsjetsjeense politie (CGVS p. 7). Echter, op basis van een grondige analyse van de door u afgelegde verklaringen, dient te worden geoordeeld dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging, zoals vastgelegd in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Om te beginnen dient geoordeeld te worden dat u **onaannemelijk vaag** blijft over een aantal essentiële elementen uit uw asielrelaas, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Tsjetsjenië fundamenteel ondermijnd wordt. Zo verklaart u dat uw neef I.(...) A.(...) de politieagent vermoordde bij de vieringen rond nieuwjaar 2008-2009, na een ruzie in een café in Grozny. Waar in Grozny dat was, weet u echter niet en in welk café het incident gebeurde, interesseert u niet. U verklaart niet te weten waarover de ruzie ging en over de wijze waarop uw neef de man vermoordde verklaart u enkel dat het niet met een pistool was. Ook over de omstandigheden van de moord weet u geen verdere details ('hoe of wat weet ik niet') (CGVS p. 9-10). Ook over de identiteit van het slachtoffer blijft u bijzonder vaag. U verklaart dat hij 'M.(...) of zoiets' heette; zijn familienaam weet u niet. U verklaart dat het een politieman uit Gudermes was, maar u weet niet tot welke teip hij precies behoort ('Shingoy of zoiets, ik weet het niet goed. Ik heb het niet gevraagd') (CGVS p. 9-10). Daarnaast verklaart u dat u in juli en augustus 2009 tweemaal werd meegenomen door gemaskerde mannen naar de ROVD van het Shatoiski district (waarbij u de eerste keer beschuldigd werd van hulp aan rebellen en de tweede keer ondervraagd werd over de schuilplaats van uw neef I.(...)) en dat dat gebeurde in opdracht van de familie van het slachtoffer, die volgens u op die manier wou laten zien wie de machtigste was. U verklaart ook dat er machtige mensen aan de kant van de familie stonden (CGVS p. 7-8 & p. 12). Wie die machtige mensen dan zouden zijn, kan u echter niet zeggen, en op de vraag op welke manier de mensen die u meenamen dan verbonden waren met de familie van het slachtoffer, antwoordt u 'Dat interesseerde me niet' (CGVS p. 12). Het feit dat u rond deze elementen bijzonder vaag blijft, is opvallend en doet in

ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de kern en oorzaak van uw persoonlijke problemen, namelijk de moord op een agent door uw neef I.(...). Als uw neef daadwerkelijk die moord zou hebben gepleegd, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u concreet weet waar het incident plaatsvond, wat de aanleiding van de ruzie was en beter op de hoogte bent van de omstandigheden van de moord. Bovendien, als de familie van het slachtoffer daadwerkelijk een bloedwraak zou hebben uitgesproken tegen uw familie, kan verwacht worden dat u op zijn minst weet hoe die familie heet en tot welke teip ze behoort. Van u kan ook verwacht worden dat u kan aantonen op welke manier de familie van het slachtoffer 'machtige mensen' achter zich heeft of daar op zijn minst interesse voor vertoont, als die familie daadwerkelijk de opdracht zou gegeven hebben om u tweemaal te laten arresteren. Dat u uw neef niet goed kende (CGVS p. 12), vormt geen excuus waarom u op deze elementen geen afdoende antwoord zou kunnen geven, te meer omdat het gaat om een dicht familielid (zoon van de broer van uw vader, CGVS p. 9), omdat uw moeder u vertelde over de bloedwraak (CGVS p. 11) en gezien de zwaarwichtigheid van de feiten (u liep immers het risico vermoord worden). De onaannemelijkheid van de kern van uw asielrelaas zoals hierboven beschreven, doet meteen ook fundamenteel afbreuk aan de **geloofwaardigheid van de gevolgen** die u daarvan persoonlijk zou ondervonden hebben, namelijk de twee arrestaties in juli en augustus 2009. Zelfs indien hier nog enig geloof aan kan gehecht worden, is het opvallend dat u deze twee incidenten niet concreet kan situeren in de tijd; u heeft het over 'juli 2009' en 'augustus 2009' maar een concrete datum of specifiekere situering in de tijd kan u niet geven (CGVS p. 8 & p. 12). Ook wat betreft het losgeld dat uw familieleden bij uw eerste arrestatie zouden betaald hebben, blijft u vaag. Zo weet u niet hoeveel er betaald werd en hoe uw familie die betaling precies kon regelen. Meer nog, u verklaart dat het u niet interesseerde en dat u er geen vragen over stelde (CGVS p. 9). Nog in dit opzicht verklaart u dat uw oom, na uw vertrek, meegenomen werd van thuis door mensen in camouflagepakken en ondervraagd. Wanneer precies dat zou gebeurd zijn, kan u niet met zekerheid zeggen; u denkt dat dat in 2010 was, de maand weet u niet (CGVS p. 13). Deze verklaringen brengen de geloofwaardigheid van de door u opgesomde arrestaties en het verdere verloop van uw problemen ernstig in diskrediet. Daarnaast verklaart u dat u beschuldigd werd van hulp aan rebellen. Gevraagd of er daardoor verdere stappen, zoals een onderzoek of convocaties, tegen u geweest zijn, antwoordt u 'ergens in hun kabinet lag een gestarte zaak' maar zelf heeft u daar geen weet van. U verklaart niet zeker te zijn of er al dan niet een officiële zaak tegen u gestart is. U verklaart dat u hierover nergens geïnformeerd heeft, ook niet sinds u in België bent (CGVS p. 13). Nog in dit verband verklaart u geen nieuws te hebben over uw neef I.(...) en geen poging ondernomen te hebben om te weten waar hij is of hoe hij het stelt; u vindt dat immers niet nodig (CGVS p. 14). Aangezien uw neef de oorzaak van uw vertrek uit uw land is en aangezien u als gevolg van hem beschuldigd zou worden van hulp aan de rebellen, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u pogingen onderneemt om zich over zijn situatie of over uw beschuldiging in te lichten, te meer omdat u verklaart nog contact te hebben met uw familie in Tsjetsjenië (CGVS p. 3). Het manifest **gebrek aan interesse** dat u vertoont in de nasleep van de door u ingeroepen feiten, relativeert niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees, maar brengt eveneens de geloofwaardigheid ervan verder in het gedrang. Bovendien verklaart u dat u na uw tweede arrestatie in augustus 2009 naar Nazran (Ingoesjetië) ging om te gaan werken en dat u af en toe naar huis (in uw dorp in Tsjetsjenië) kwam tot uw vertrek in september 2009 (CGVS p. 8). Het feit dat u, na uw regio te hebben verlaten, herhaaldelijk **terugkeerde naar uw woonplaats** in Tsjetsjenië waarvan de familie van het slachtoffer wist dat u en uw familie daar woonden, ondermijnt opnieuw de ernst van de door u aangehaalde vrees en komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet ten goede. Wat betreft uw **reisroute** tenslotte, verklaart u in Moskou (Rusland) uw internationaal reispaspoort afgegeven te hebben aan de chauffeur (CGVS p. 4). Van daar reed u met de auto naar België. Of uw reispaspoort effectief gebruikt werd als reisdocument voor u, weet u niet. U denkt dat de chauffeur dat reispaspoort moest tonen aan de grens, maar persoonlijk heeft u geen identiteitscontrole gehad. U weet niet zeker onder welke identiteit u reisde (CGVS p. 6). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet weet onder welke identiteit u reisde, dat u überhaupt niet weet welke reisdocumenten voor u gebruikt werden en dat u nergens persoonlijke identiteitscontrole kreeg. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust mogelijk belangwekkende informatie achterhoudt voor de Belgische asielinstanties over het moment, de wijze waarop en/of de redenen waarom u uit het land vertrokken bent. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang. Concluderend kan gesteld worden dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan het gegeven als dat u in uw land het gevaar zou lopen het slachtoffer te worden van een bloedwraak wegens een moord die uw neef zou gepleegd hebben of dat de familie van het slachtoffer daarom de opdracht zou gegeven hebben u tweemaal te laten arresteren. De **documenten** die u neerlegt veranderen niets aan deze

beslissing. Uw intern paspoort, uw rijbewijs, uw geboorteakte en uw diploma bevatten enkel gegevens over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist worden. Het Russisch medisch attest vermeldt dat u op 25 juli 2009 verwondingen opliep en dat dat volgens uw verklaringen het gevolg was van mishandeling, maar verschaft geen verdere duidelijkheid over de omstandigheden en tijdstip van de door u aangehaalde mishandeling. Het Belgisch medisch attest vermeldt dat u in de periode augustus-december 2010 last had van een aantal gezondheidsklachten, maar legt geen causaal verband met de problemen die u zou ondervonden hebben in Tsjetsjenië. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt blijkens de titel van zijn verzoekschrift de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

2.3. Verzoeker duidt “De Belgische staat vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid” aan als verwerende partij.

2.4. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). De in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij kan niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot haar bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze de enige partij die dienstig tot verweer kan worden geroepen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker vermeldt dat hij op datum van 12 oktober 2011 ervan op de hoogte werd gebracht dat hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd wordt. Hij stelt tevens dat het Commissariaat-generaal weinig of geen informatie ter plaatse heeft ingewonnen betreffende de verklaringen afgelegd door verzoeker omtrent de moord die zou gepleegd zijn door zijn neef I. A. in Grozny, terwijl dit volgens verzoeker perfect kon worden nagegaan. Verzoeker houdt

vervolgens een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing een aantal essentiële elementen over het hoofd ziet, waardoor de motivering niet deugdelijk is.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Hij stelt dat men duidelijk geen navraag heeft gedaan ter plaatse over de feitelijke toestand die zich heeft voorgedaan met de neef van verzoeker, die in Grozny ruzie had gehad met een politieagent die zijn neef uiteindelijk heeft vermoord. Deze gegevens kunnen volgens verzoeker gemakkelijk achterhaald worden ter plaatse. Blijkbaar vond het Commissariaat-generaal dit niet nodig, zo stelt verzoeker, en bleven ze algemeen door enkel te stellen dat de toestand in Tsjetsjenië gewijzigd is en dat er tienduizenden mensen vrijwillig waren teruggekeerd. Het blijkt volgens verzoeker dat het Commissariaat-generaal over onvoldoende kennis beschikt van het dossier en dat hun beslissing genomen werd op basis van een onvolledig dossier. daarom moet de bestreden beslissing als niet zorgvuldig worden aangemerkt en dient ze te worden vernietigd.

In een derde middel meent verzoeker dat er een afwijking van macht heeft plaatsgevonden, dat een miskenning vormt van "*feitelijkheden en het gemeenschappelijk standpunt van het door de Raad van Europese Unie bepaalde Vreemdelingendefinitie*". Het manifest miskennen van een aantal gegevens houdt volgens verzoeker duidelijk een afwijking van macht in waardoor de vernietiging zich opdringt.

3.2. De door verzoeker aangevoerde middelen worden omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.4. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gewezen op de noodzaak van een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming, gelet op de complexe situatie in Tsjetsjenië. Het Commissariaat-generaal stelt met betrekking tot het asielrelaas vast dat verzoeker onaannemelijk vaag blijft over een aantal essentiële elementen, meer bepaald over de omstandigheden van de moord op de politieagent door zijn neef I. en de bloedwraak die werd uitgesproken. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de kern en de oorzaak van verzoekers persoonlijke problemen. De onaannemelijkheid van de kern van het asielrelaas doet meteen ook fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de gevolgen, namelijk de twee arrestaties van verzoeker omdat hij werd verdacht van steun aan de rebellen. Hierover stelt het Commissariaat-generaal dat het opvallend is dat verzoeker deze twee incidenten niet concreet kan situeren in de tijd en niets weet over het losgeld dat werd betaald. Tevens stelt de commissaris-generaal hieromtrent een gebrek aan interesse vast van verzoeker over de vraag naar de actuele situatie van zijn neef of de beschuldigingen die tegen verzoeker werden geuit, waardoor de ingeroepen vrees gerelativeerd wordt. Er wordt ook op gewezen dat omwille van het feit dat verzoeker herhaaldelijk terugkeerde naar zijn woonplaats in Tsjetsjenië toen hij in Ingoesjetië werkte, de ernst van de door hem aangehaalde vrees verder wordt ondermijnd en de geloofwaardigheid verder in het gedrang komt. Ook verzoekers verklaringen omtrent de reisroute komen luidens de bestreden beslissing niet overeen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. De documenten die verzoeker neerlegt veranderen niets aan de gemaakte vaststellingen, aangezien het gegevens bevatten die niet betwist worden. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, stelt het Commissariaat-generaal dat uit informatie blijkt dat de situatie voor burgers niet van dien aard is dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

3.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.6. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal weinig of geen informatie ter plaatste heeft ingewonnen over de moord, merkt de Raad op dat, zoals hierboven uitgebreid werd aangehaald, de bewijslast bij verzoeker rust. Het komt aan hem toe om hiervan een bewijs te leveren of hieromtrent minstens duidelijke verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker enkel weet dat het slachtoffer een politieman was, maar hij weet zijn familienaam niet en weet niet waar in Grozny deze werd vermoord, zogenaamd omdat hem dat niet interesseert (stuk 3, gehoorverslag CGVS 27/09/2011, p. 9). De Raad vraagt zich af hoe de commissaris-generaal op grond van dergelijke summiere gegevens ter plaatse informatie zou moeten inwinnen. De commissaris-generaal heeft in elk geval rechtsgeldig besloten dat het relaas van verzoeker dermate vaag is dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Er kan in elk geval niet tot een motiveringsgebrek worden besloten.

3.7. Verzoeker gaat uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waar hij stelt dat de commissaris-generaal zich beperkt tot de vaststelling dat tienduizenden Tsjetsjenen vrijwillig zijn teruggekeerd. Deze passage uit de bestreden beslissing heeft immers enkel tot doel om te wijzen op de gewijzigde situatie in Tsjetsjenië waardoor een individueel onderzoek van de vraag naar bescherming noodzakelijk is. Elke asielaanvraag dient individueel te worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. In elk geval zijn geen gegevens voorhanden die toelaten te besluiten dat de commissaris-generaal bij de behandeling van verzoekers individuele asielaanvraag onzorgvuldig zou hebben gehandeld.

3.8. Verzoekers betoog aangaande de machtsafwending wordt niet betrokken op de bestreden beslissing. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe de beslissing een miskenning zou vormen van *feitelijkheden en het gemeenschappelijk standpunt van het door de Raad van Europese Unie bepaalde Vreemdelingendefinitie*". De bestreden beslissing is gesteund op artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet volgens de bevoegdheid die aan de commissaris-generaal werd toegekend in artikel 57/6 van de vreemdelingenwet.

3.9. De Raad stelt vast dat verzoeker de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal ongemoeid laat waarbij onder andere gebleken is dat verzoeker onaannemelijk vaag blijft over een aantal essentiële elementen in zijn asielrelaas, en dat verzoeker een manifest gebrek aan interesse vertoont voor de huidige ontwikkelingen van zijn problemen. Deze vaststellingen worden bijgevolg als vaststaand beschouwd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Uit deze elementen kan worden afgeleid dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is en hij bijgevolg niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling.

3.10. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aangezien reeds werd vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is kan bijgevolg niet worden aangenomen dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen gegevens aan die een ander licht werpen op de beoordeling van de actuele situatie in Tsjetsjenië in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

3.11. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onzorgvuldige wijze heeft genomen. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De drie aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN